

Накратко, в какви посоки може да се търси усъвършенстване на извадковото проучване за изучаване на външната миграция?

Първо. По отношение на идентификацията на потенциалните мигранти и оценката на размера на потенциалния емиграционен поток. През 2001 г. са възприети три основни идентификационни критерия, използвани за формирането на типовете външни мигранти (НСИ, 2002; Карта М, раздел II):

- самооценената вероятност за напускане на страната;
- възнамеряваният (желаният) период за пребиваване в чужда страна;
- основната цел на заминаването.

14. Доколко е вероятно през тази и следващите години:	Много вероятно	Донякъде вероятно	Малко вероятно	Няма вероятност
14.1/ да отидете в чужбина за кратко време като турист, на гости?	1	2	3	4
14.2/ да отидете в чужбина да работите / учите за няколко месеца?	1	2	3	4
14.3/ да отидете в чужбина да работите / учите за повече от една година?	1	2	3	4
14.4/ да се преселите да живеете в друга страна?	1	2	3	4

Заедно с критериите за идентификация на потенциалните мигранти е използван и допълнителен критерий за коригиране на оценките, свързан с *предвиждания хоризонт на осъществяване на намеренията*. Разграничени са респондентите, които смятат да реализират намеренията си (1) още през същата година, (2) през следващите 2-3 години, (3) в по-далечно бъдеще.

В тази насока са налице възможности за прецизиране на *инструмента за разграничаване на потенциалните мигранти* в някои основни аспекти.

• Редуцирането на оценките чрез хоризонта на намеренията може да се обвърже с допълнителни критерии, свързани със **степената на готовност за напускане** на потенциалния мигрант, като например предприема ли вече конкретни действия/стъпки по подготовка на пътуване и на какъв етап са тези действия (начален или заключителен). Изобщо, в тази посока могат да се обмислят прецизни въпроси, осигуряващи индикация по-скоро за *решението за мигриране*, а не само (или основно) за степента на интензивност на миграционните нагласи.